

[Kofod-Svendsen]

Jeg mener, det er vigtigt at fastholde, at vi ikke skal deltage i militært samarbejde, som det også siges i dagsordenen, men vi skal bruge det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde netop til at fremme nedrustning, vi skal virkelig få den dimension styrket i EF og få brugt EF operativt i den opgave.

Jeg synes, vi kan være stolte af, at ombudsmandsinstitutionen nu bliver indføjet i traktaten – et dansk forslag er her blevet til konkret politik.

Der er et par andre formuleringer i dagsordenen, som jeg også vil lægge vægt på: Åbenhed over for optagelse af nye medlemslande og åbenhed i beslutningsprocessen. Her er vi ikke kommet så langt i teksterne, som vi kunne ønske os, og som der er bred enighed om, men her må vi igen være klar over, hvilken tradition de andre har. De står jo langt fra dansk tradition, og her må vi se det som en opgave at eksportere nogle af de gode traditioner, vi har.

Det sidste, jeg vil sige et par ord om, er ØMU. Jeg tror, det er vigtigt, at vi fastholder vilkårene for, at man kan danne en økonomisk-monetær union, for man kan jo godt danne en papirtiger, som ikke kan fungere. Det er afgørende, at vi fastholder vilkårene, og at vi fastholder, at vi selvfølgelig skal have ret til en ny folkeafstemning om, hvorvidt vi skal realisere tredje fase eller ej.

Jeg ser, at min taletid er ved at være gået, men sluttelig vil jeg sige, at vi ligesom også flere andre lægger stærk vægt på, at vi får en virkelig oplysningsfase og derefter en folkeafstemning, hvor den afgørende beslutning træffes af den enkelte danske borger.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg vil gerne først kvittere for hr. Gades indlæg og SF's holdning til miljøsamarbejdet. Vi synes ligesom SF, at det er et vigtigt og godt skridt, der tages i miljøsamarbejdet her, for det giver os mulighed for at lave nogle fremskridt, når vi nu kan vedtage mindstekrav ved flertalsafgørelser. Vi er ligesom SF glade for det punkt i aftalen.

Endvidere sagde hr. Gade, at der i øvrigt ikke blev sagt tilstrækkeligt om beskæftigelse og blev talt for meget om prisstabilitet. Argumentet var en mekanisk optælling af, hvor mange gange det ene ord blev nævnt, og hvor mange

gange det andet ord blev nævnt. Jeg ved ikke, om man kan gøre det op på den måde, men jeg vil gerne minde om den målsætning, der står. Den går ud på, at vi skal fremme en harmonisk og afbalanceret udvikling af den økonomiske virksomhed i fællesskabet som helhed, en bæredygtig og ikke-inflatorisk vækst, som respekterer miljøet, en høj grad af konvergens mellem de økonomiske resultater, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne.

Det er formålsparagraffen for den økonomisk-monetære union, eller for det arbejde, der skal foregå dér, og jeg synes på mange måder, det er en helt tilfredsstillende formålsparagraf set med danske øjne, set med Brundtlandøjne, set med miljøøjne og set med beskæftigelsesøjne. Men det, der er afgørende for os, er selvfølgelig, hvordan den bliver udmøntet, og hvordan den bliver benyttet, hvordan man vil leve op til formålsparagraffen, og det er bl.a. det, vi skal se på i de kommende år.

Når der så er gået nogle år, har vi ikke, som hr. Gade sagde, en fortrydelsesklausul med hensyn til den fastlåste valuta, så har vi en udviklingsklausul. Hvis der til den tid er tilstrækkelig harmoni mellem de forskellige medlemslandes økonomi, tilstrækkelig konvergens, hvis der til den tid er ført en politik, der efter vores mening lever op til forudsætningen i formålsparagraffen om en bæredygtig vækst, om højt beskæftigelsesniveau og høj social standard, ja, så kan vi, hvis vi ønsker det, beslutte at gå et skridt videre med de fastlåste valutakurser, hvis vi til den tid mener, at det vil styrke den politiske udvikling, vi ønsker.

Derfor er det vigtigt for os, at man kommer i gang med et bedre økonomisk samarbejde, og at vi prøver at nå de mål, der er opstillet her, og hvis vi om nogle år finder, at vi kan styrke bestræbelserne på f.eks. en høj beskæftigelse ved at gå et skridt videre, ja, så har vi den mulighed, og vi vil ikke på forhånd afvise, at vi vil bruge den.

Men vi vil samtidig sikre, at vi kun bruger den mulighed, efter at vi har haft en reel og åben diskussion og en demokratisk beslutning gennem en folkeafstemning i Danmark. Derfor er det vigtigt, at vi i dag fastslår, at vi skal have denne udvikling og se, hvordan det går, og at